

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro rybolov

2008/2177(INI)

17. 9. 2008

NÁVRH ZPRÁVY

o vypracování evropského plánu na regulaci populace kormoránů s cílem snížit rostoucí škody, které kormoráni způsobují rybím populacím, rybolovu a akvakultuře
(2008/2177(INI))

Výbor pro rybolov

Zpravodaj: Heinz Kindermann

ODŮVODNĚNÍ NÁVRHU

Kormoráni (*Phalacrocorax*) jsou rodem z řádu veslonohých (*Pelecaniformes*). Jedná se o středně velké až velké vodní ptáky, kteří hnízdí v koloniích a jsou rozšíření po celém světě¹. V Evropě se nejčastěji vyskytuje kormorán velký *Phalacrocorax carbo*, se dvěma jen těžko rozpoznatelnými poddruhy: *Phalacrocorax carbo carbo* („atlantický kormorán“)

¹ Kormoráni žijí na extrémně velkém území a jsou rozšíření na všech kontinentech s výjimkou Antarktidy. Nevyskytují se nicméně – jelikož se živí výhradně rybami – ve velkých kontinentálních a aridních regionech Střední Asie, Severní Ameriky a Afriky, které jsou chudé na vodu.

a *Phalacrocorax carbo sinensis* („pevninský kormorán“). Oba jsou původem z Evropy a můžeme se s nimi setkat jak na mořských pobřežích, tak poblíž vnitrozemských vodních ploch. Na pevnině většinou upřednostňují velké vodní plochy, avšak na lov vyrážejí také k menším řekám ve středohořích. Kormoráni jsou částečně tažní ptáci, kteří po období hnízdění podnikají více či méně rozsáhlé přelety různými směry. Především kormoráni z chladných až mírných pásem severní polokoule v zimě táhnou stovky kilometrů na jih.

Kormoráni se živí výhradně rybami a denně jich spotřebují 400–600 gramů. Jsou oportunisty, pokud jde o potravu, což znamená, že neupřednostňují konkrétní druhy ryb, ale živí se těmi rybami, které lze v daném vodním prostředí nejnlehčeji ulovit. Nejčastěji se jedná o ryby o délce 10 až 25 cm, ale mohou ulovit také větší kousky, měřící až 60 cm a vážící 1 kg.

Při lovu se kormoráni potápějí z hladiny přímočaře dolů, kořist pak aktivně pronásledují, chytí do zobáku a vyzdvihnou nad hladinu. Kormoráni jako ptáci žijící zásadně v koloniích létají na lov většinou ve větších hejnech. Na místě pak každý pták loví zpravidla individuálně, často však i ve skupinách 25 až několika set jedinců, kteří ryby obklíčí. V relativně krátkém čase tak v jednotlivých vodních lokalitách mohou vylovit velkou část rybí populace. Protože jsou kormoráni dlouho žijící velcí ptáci, kteří začnou hnízdit teprve ve stáří 3 až 5 let, tvoří celkovou populaci v Evropě pravděpodobně kolem (minimálně) 1,7 až 1,8 milionu ptáků².

Směrnice o ochraně ptactva (79/409/EHS) přijatá v roce 1979 a z ní vyplývající opatření na ochranu hnízdišť vedly společně s dalšími právními předpisy k neúměrně velkému nárůstu populace kormoránů, kteří se mezitím usídlili v oblastech mimo svá tradiční hnízdiště, kde se nikdy předtím nevyskytovali. Vysoký počet kormoránů se v mnoha oblastech Evropské unie bezprostředně odrazil na místní populaci ryb, případně rybolovu, takže přítomnost kormoránů přerostla v celoevropský problém.

Abychom problém rybolovných zdrojů v pobřežních a vnitrozemských vodách přiblížili, chtěli bychom zdůraznit, že kormoráni při denním příjmu potravy čítající 400–600 gramů ryb ročně evropské vody připraví o 300 000 tun ryb. V řadě členských států toto číslo mnohanásobně převyšuje množství konzumních ryb vylovených při profesionálním sladkovodním rybolovu a odchovaných v chovných zařízeních. 300 000 tun ryb je více, než vyprodukují akvakultury Francie, Španělska, Itálie, Německa, Maďarska a České republiky dohromady.

Ztráty v případě již tak ohrožených druhů ryb, jako je úhoř, lipan, ostroretka a jiné litofilní ryby a mladí lososi (*smolts*), jsou velmi vysoké. Lov ryb sítěmi netrpí pouze menšími šancemi na úlovek, ale i přímými škodami v podobě roztrhaných sítí.

V této oblasti zatím nebyla zavedena příslušná opatření na úrovni EU, ani nebyly sladěny vnitrostátní právní základy. Dva z projektů Evropské komise financovaných pod záštitou 5. rámcového programu pro výzkum a rozvoj³, FRAP (ukončen v roce 2006) a REDCAFE (ukončen v roce 2005), se mimo jiné zabývaly střetem zájmů mezi chovem ryb a ochranou kormoránů, přičemž došly k rozdílným závěrům.

O problematice kormoránů se na mezinárodní úrovni diskutovalo již v roce 1994 na setkání

² Tato čísla se vztahují na tři evropské subpopulace – *Ph. carbo carbo* (Norsko, britské ostrovy, západní Francie: mírný nárůst ze 30 000 na 39 000 hnízdicích párů), západoevropskou populaci *Ph. carbo sinensis* (nárůst z 5 000 na 136 000 hnízdicích párů) a východoevropskou populaci *Sinensis* (především povodí Dunaje, Černé moře a Ukrajina: nárůst z 5 000 na 113 000 hnízdicích párů). Jako základní vzorec pro odhadování celkové populace může sloužit rovnice „počet hnízdicích ptáků x faktor 2,8“ (Suter 1995). Podobné hodnoty je dosaženo také při odhadování nehnízdících věkových skupin.

³ Viz : www.frap-project.net a www.intercafeproject.net: projekt INTERCAFE, financovaný v rámci programu COST jako následný program k REDCAFE, bude pravděpodobně ukončen na podzim 2008.

vědeckého poradního sboru Bonnské úmluvy⁴, který doporučil vypracovat plán na regulaci populace kormoránů. Toto doporučení však nikdy nenabýlo podoby konkrétního souboru opatření.

Od roku 1996 existují na úrovni EU oficiální stanoviska ke společné strategii pro řešení problémů způsobených kormorány⁵. V listopadu 2007 EIFAC⁶ (Poradní komise pro evropský vnitrozemský rybolov organizace FAO) na své bonnské konferenci formulovala konkrétní požadavky na vytvoření evropského plánu na regulaci populace kormoránů. Pro tento plán se vyslovila také většina Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu (ACFA)⁷.

Opatření, která dosud byla povolena v jednotlivých členských státech, se až na výjimky zaměřují na vyhánění kormoránů z určitých povodí nebo na jejich plašení, tj. na vytlačení kormoránů do jiných oblastí, kde nehrozí tak velké škody.

Z četných používaných metod se v intenzivním rybníkářství osvědčilo zejména napínání sítí nad menšími rybníky. Na větších rybnících a na volných vodních prostranstvích, kde tato metoda není použitelná, se jako nejúčinnější ukázala opatření na zaplašování ptáků doplněná o odstřely jednotlivých kusů.⁸ Všechny metody zaplašování jsou však účinné – nehledě na vysoké náklady – jen v omezeném rozsahu, neboť fungují pouze v případě relativně nízkého počtu ptáků v dané oblasti, takže si ptáci najdou dostatek potravy na jiných, nedalekých vodních plochách.

Opatření a zásahy v koloniích hnízdících ptáků byly povoleny zatím jen v některých členských státech a i tam – s výjimkou Dánska – jen v jednotlivých případech.

Úbytek hnízdišť byl doposud jediným faktorem, který mohl šíření kormoránů trvale omezovat. Ostatní opatření, která máme k dispozici, kupříkladu ničení hnízd, rušení ptáků během hnízdění nebo postřik vajíček olejem, byla z různých důvodů příliš pracovně nebo finančně náročná nebo politicky kontroverzní na to, aby mohla být využívána systematicky.

Právní základ

Kormorán je druh ptáka, který se volně vyskytuje v přírodě, a takto je chápán ve směrnici Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků⁹. Na rozdíl od poddruhu *Phalacrocorax carbo carbo* („atlantický kormorán“), který nebyl nikdy ohrožen, byl poddruh *Ph. carbo sinensis* („pevninský kormorán“) původně zařazen v příloze I na seznam ptáků, na něž se vztahují ochranná opatření. V roce 1997 však byl z tohoto seznamu vyškrtnut, protože minimálně od roku 1995 dosahuje příznivého stavu z hlediska ochrany.

Protože kormorán není uveden na seznamu lovných druhů směrnice na ochranu ptactva (příloha II.1 a II.2), je jeho pravidelný lov vyloučen. Tento druh ptáka je zpravidla stejně jako ostatní volně žijící druhy pod téměř absolutní ochranou, takže je zakázáno jeho úmyslné chytání nebo usmrcení, úmyslné poškozování nebo ničení hnízd a vajíček i úmyslné rušení, zejména v období hnízdění.

Členské státy se však mohou podle směrnice na ochranu ptactva¹⁰ „za účelem odvrácení

⁴ Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů ; viz: www.cms.int.

⁵ Viz usnesení EP B4-0138/96 a závěry Rady ve složení pro rybolov ze dne 28. 1. 2003.

⁶ Viz : [ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/010/i0210e/i0210e00.pdf](http://ftp.fao.org/docrep/fao/010/i0210e/i0210e00.pdf).

⁷ Viz : http://ec.europa.eu/fisheries/dialog/acfa090408_en.pdf.

⁸ Svobodný stát Bavorsko schválil v letech 1996 až 2002 odstřel přibližně 23 000 kormoránů a Francie v letech 2003–2004 odstřel asi 30 000 ptáků, aniž by to mělo velký vliv na počet přezimujících kormoránů v regionu.

⁹ Zveřejněno v Úředním věstníku C 103 dne 25.4.1979.

¹⁰ Srov. čl. 9 odst. 1 písm. a) druhou a třetí odrážku.

závažných škod na úrodě, dobytku, lesích, rybářství a vodním hospodářství“ nebo *„za účelem ochrany rostlin a živočichů“* od těchto přísných ochranných opatření odchýlit, pokud neexistuje jiné uspokojivé řešení. Pro schválení takové výjimky však musí být předloženy podložené důkazy o tom, že hrozí „závažná škoda“¹¹.

Pokud neexistují rozhodné důkazy o škodě na lovištích ryb a volně žijících zvířatech a rostlinách, které by tuto odchylku ospravedlňovaly, je toto jednání v rozporu se směrnicí na ochranu ptactva. Pojem „závažná škoda“ způsobená některým ptačím druhem se zřejmě v praxi vykládá rozdílně, a proto musí být jasněji definován. Členské státy, případně jejich země a regiony jsou tudíž příslušné pro schvalování místních či regionálních opatření k omezení škod způsobených kormorány.

V posledních letech se objevily různé příklady takových časově nebo místně omezených opatření: např. povolení k odstřelu pro určité oblasti (Švédsko, Polsko, Itálie, Dánsko, Německo, Rakousko) nebo určitá časová období (Rumunsko, Estonsko), pevně stanovené kvóty (Francie, Spojené království, Slovinsko) a případně povolení pro zásahy v koloniích hnízdících ptáků (kácení stromů s hnízdy, sterilizace vajíček). V některých členských státech, které jsou také důležitými hnízdišti (např. Nizozemí, Finsko, Belgie), naproti tomu nejsou povolena žádná opatření namířená proti kormoránům, a to ani v případě zjevných škod.

Zpravodaj zastává názor, že přestože jsou pro tuto oblast v první řadě příslušné jednotlivé členské státy a jejich podřízené struktury, ukázalo se, že čistě místní a/nebo vnitrostátní opatření nedokážou trvale zmírnit vliv kormoránů na evropské populace ryb a rybolov. Společný, právně závazný přístup, který bude akceptován a uplatňován na evropské úrovni, je proto nejen vítaný, ale také bezpodmínečně nutný, a v neposlední řadě garantuje všem zúčastněným zájmovým skupinám právní jistotu.

Také vzhledem k velké mobilitě kormoránů jakožto tažných ptáků se jeví koordinovaný celoevropský akční plán či plán na regulaci jako jediný přístup, který vede k cíli a který v žádném případě nesmí být chápán tak, že je v rozporu s cíli směrnice o ochraně ptactva z roku 1979. Takový plán by totiž samozřejmě zaručil stěžejní ochranné cíle této směrnice, zejména „příznivý stav daného ptačího druhu z hlediska ochrany“. Cílem není samoučelná regulace populace kormoránů, nýbrž kompromis mezi rozdílnými, ale naprosto legitimními záměry ve smyslu udržitelného využívání rybích populací: mezi ochranou ptactva a zachováním rozmanité ptačí a rybí fauny na jedné straně a oprávněným zájmem rybářů a rybníkářů na hospodářském využívání rybích populací na straně druhé.

K tomuto účelu jsou zapotřebí i aktuální, spolehlivé údaje o skutečných populacích kormoránů, neboť číselné údaje, která máme k dispozici, nejen silně kolísají, ale také se vztahují na různá hlediska (poddruhy, různá geografická ohraničení, hnízdící populace atd.).

---

¹¹ Předložení „vědeckých důkazů“ o vzniklé škodě se sice často s oblibou požaduje, není však nutné ve všech případech, a to zejména tehdy, pokud už škoda vznikla. Podle směrnice postačí předložit přijatelné ukazatele o hrozícím nebezpečí závažných škod. Posouzení odůvodnění je ovšem v pravomoci příslušných úřadů.

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o vypracování evropského plánu na regulaci populace kormoránů s cílem snížit rostoucí škody, které kormoráni způsobují rybím populacím, rybolovu a akvakultuře (2008/2177(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky¹²,
  - s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Úloha SRP (společné rybářské politiky) při uplatňování ekosystémového přístupu ke správě moří“ (KOM(2008)0187),
  - s ohledem na směrnici Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků¹³ („směrnice o ochraně ptactva“),
  - s ohledem na sdělení Komise o reformě společné politiky rybolovu („cestovní mapa“) (KOM(2002)0181),
  - s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „Strategie pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury“ (KOM(2002)0511),
  - s ohledem na závěry ze zasedání Rady, které se konalo v Bruselu ve dnech 27. a 28. ledna 2003, nazvané „Zemědělství a rybolov“,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 15. února 1996 o problémech, které kormoráni způsobují evropskému rybolovu¹⁴,
  - s ohledem na směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin¹⁵,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A6-0000/2008),
- A. vzhledem k tomu, že se populace kormoránů (*phalacrocorax carbo*) na území Evropské unie rychle rozrůstá – během posledních 25 let se celkově zdvacetinásobnila a dnes podle minimálních odhadů čítá 1,7 až 1,8 milionů ptáků;
- B. vzhledem k prokázaným a dlouhodobým škodám, které tyto ptáci způsobují mnoha členským státům EU, pokud jde o oblasti akvakultury, jakož i na mnoha druzích volně žijících ryb v pobřežních i vnitrozemských vodách;
- C. vzhledem k tomu, že pro uplatňování ekosystémového přístupu k hospodářskému využívání volných moří a pobřežních a vnitrozemských vod je zapotřebí vyvážené politiky, která by sladila rozdílné, ale naprosto oprávněné cíle udržitelného využívání

---

¹² Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 50.

¹³ Úř. věst. C 103, 25.4.1979, s. 1.

¹⁴ Úř. věst. C 65, 4.3.1996, s. 141.

¹⁵ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

rybolovných zdrojů: na jedné straně ochranu ptactva a zachování rozmanité ptačí a rybí fauny a na druhé straně oprávněný zájem rybářů a rybníkářů na hospodářském využívání rybích populací; dále vzhledem k tomu, že nařízení Rady (ES) č. 1100/2007 ze dne 18. září 2007, kterým se stanoví opatření pro obnovu populace úhoře říčního¹⁶, je příkladem takové vyvážené politiky,

- D. vzhledem k tomu, že v současné době není na úrovni EU, ani v rámci vztahů s dotčenými třetími zeměmi, v dostatečném rozsahu dvoustranně či mnohostranně koordinován vědecký výzkum a administrativní postupy tak, aby bylo možno tento problém pochopit a úspěšně mu čelit (zejména pokud jde o shromažďování spolehlivých a obecně uznávaných údajů o celkové populaci kormoránů v EU),
- E. vzhledem k tomu, že již v roce 1997 byl ze seznamu ptáků, na něž se vztahují zvláštní ochranná opatření (příloha I směrnice o ochraně ptactva), vyjmut poddruh *Phalacrocorax carbo sinensis* („pevninský kormorán“), neboť minimálně od roku 1995 jeho populace dosáhla příznivého stavu z hlediska ochrany (*Favourable Conservation Status*), zatímco poddruh *Phalacrocorax carbo carbo* („atlantický kormorán“), který nikdy nepatřil k ohroženým živočichům, na tento seznam nebyl vůbec zařazen,
- F. vzhledem k tomu, že v zájmu zabránění „závažným škodám“ článek 9 směrnice o ochraně ptactva umožňuje členským státům a jednotlivým regionům dočasně přijmout ochranná opatření, pokud tím nejsou ohroženy cíle směrnice o ochraně ptactva (konkrétně příznivý stav daného druhu ptáků z hlediska ochrany),
- G. vzhledem k tomu, že riziko závažných škod se výrazně zvyšuje v závislosti na tom, jak se v daném regionu počet kormoránů blíží únosné kapacitě (*Carrying Capacity*) velkých vodních ploch; v této situaci je navíc účinnost místních opatření značně omezená;
- H. vzhledem k tomu, že pojem „závažná škoda“¹⁷ je ve směrnici o ochraně ptactva nejasně vymezen, a tak členským státům umožňuje přímo zasahovat do regulace ptačí populace, vnitrostátní správní orgány postavil do nejisté právní situace a je příčinou značného sociálního konfliktu,
- I. vzhledem k tomu, že si závěry mezinárodních odborných grémií ohledně evropské populace kormoránů v zásadních bodech odporují, jak to vyplývá ze závěrečné zprávy projektů REDCAFE¹⁸, FRAP¹⁹ a EIFAC²⁰;
- J. vzhledem k tomu, že přijímání a financování opatření ke zmírnění škod způsobených kormorány sice spadá do pravomocí členských států, případně regionů, avšak kvůli stěhovavému životu kormoránů lze jejich stavy udržitelně regulovat jedině pomocí koordinovaného postupu všech postižených členských států a regionů, který by měla podpořit Evropská unie,
- K. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení „Strategie pro udržitelný rozvoj evropské

¹⁶ Úř. věst. L 248, 22.9.2007, s. 17.

¹⁷ Čl. 9 odst. 1 písm. a) druhá odrážka.

¹⁸ REDCAFE (*Reducing the Conflict between Cormorants and Fisheries on a Pan-European Scale*) byl projekt financovaný Komisí pod záštitou 5. rámcového programu pro výzkum a rozvoj, který byl ukončen v roce 2005.

¹⁹ FRAP (*Framework for Biodiversity Reconciliation Action Plans*) byl projekt financovaný Komisí pod záštitou 5. rámcového programu pro výzkum a rozvoj, který byl ukončen v roce 2006.

²⁰ EIFAC (*European Inland Fisheries Advisory Commission*) je poradní regionální komisí organizace FAO pro rybolov ve vnitrozemských vodách a pro akvakulturu.

akvakultury“ v části „Decimace způsobená chráněnými druhy“ uvádí, že: „Populace chované v zařízeních akvakultury mohou být decimovány některými chráněnými druhy divoce žijících ptáků a savců, což může mít značný negativní dopad na rentabilitu podniků v tomto odvětví. S těmito dravci a šelmami se těžko bojuje, zejména v případě velkých rybníků nebo lagun. Účinnost zstrašovacího zařízení je sporná, protože si dravci a šelmy na jejich přítomnost rychle zvyknou. Pokud jde o kormorány, jediný způsob ochrany rybolovu a akvakultury patrně spočívá v regulaci jejich stále rostoucích divokých populací.“,

- L. vzhledem k tomu, že Rada na svém zasedání ve dnech 27. a 28. ledna 2003 v souvislosti se strategií pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury vyzvala k vypracování „společné strategie pro zvířata, která se živí rybami (například kormorány)“,
- M. vzhledem k tomu, že Komise nedávno vydala dokument „*Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores*“²¹, v němž vyjasnila stěžejní pojmy, jako je „*Favourable Conservation Status*“ (příznivý stav z hlediska ochrany) a „*Minimum Viable Population*“ (minimální životaschopná populace), a konstatovala, že cílů ochrany lze dosáhnout snadněji, udržuje-li se počet jedinců daného druhu pod teoreticky maximální únosnou kapacitou dané oblasti;
- N. vzhledem k tomu, že dosud vyzkoušená vnitrostátní, regionální a místní opatření nejrozumnějšího druhu prokazatelně zmírnila škody způsobené populacemi kormoránů jen ve velmi omezeném rozsahu,
- O. vzhledem k tomu, že v minulých letech nebyly plně využity prostředky vyčleněné na shromažďování údajů v odvětví rybolovu (např. rozpočtová položka 11 07 02: Podpora na řízení rybolovných zdrojů (zlepšení vědeckého poradenství)),
- P. vzhledem k tomu, že navzdory vysokým správním a sociálním nákladům výjimečných opatření, která byla v souladu s článkem 9 směrnice o ochraně ptactva aktuálně vydána téměř všemi členskými státy ve snaze zabránit místním škodám, nebylo docíleno dlouhodobého řešení tohoto problému,
- Q. vzhledem k tomu, že Komise přes opakované výzvy ze strany postižených subjektů (svazů rybářů a sportovních rybářů, podniků akvakultury atd.), vědecké obce, grémií a zástupců členských států a regionů dosud nepředložila nové návrhy na řešení tohoto celoevropského problému,
  - 1. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly pravidelné shromažďování vědeckých údajů, a tak umožnily vytvořit spolehlivou a obecně uznávanou databázi o celkové populaci kormoránů v Evropě, její struktuře, jakož i parametrech plodnosti a úmrtnosti této populace;
  - 2. navrhuje, aby na základě systematického pozorování populací kormoránů, které bude podporovat EU i členské státy, byly vypracovány spolehlivé, obecně uznávané a každoročně aktualizované podklady zachycující vývoj, počet a zeměpisné rozmístění kormoránů v Evropě;
  - 3. vyzývá Komisi, aby vypsala a financovala vědecký projekt, jenž bude mít za úkol na základě aktuálních údajů o hnízdící populaci, plodnosti a úmrtnosti vypracovat model pro

---

²¹ Viz : http://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/carnivores/index_en.htm.

hodnocení velikosti a struktury celkové populace kormoránů;

4. vyzývá Komisi a členské státy, aby vhodným způsobem podporovaly vytvoření příznivých podmínek pro dvoustrannou a vícestrannou spolupráci na vědecké a správní úrovni jak v EU, tak i s třetími zeměmi;
5. vyzývá Komisi, aby kriticky porovnála vzájemně si odporující výsledky projektu REDCAFE na jedné straně a projektu FRAP (případně komise EIFAC) na straně druhé, které se týkají plánů na regulaci populace kormoránů;
6. vyzývá Komisi, aby ustavila pracovní skupinu, jež bude mít za úkol během jednoho roku systematicky utřídit postoje a argumenty zúčastněných stran, které hovoří pro či proti vypracování celoevropského plánu na regulaci populace kormoránů, zhodnotit jejich hodnověrnost na základě logických a vědeckých kritérií a předložit své doporučení;
7. vyzývá Komisi, aby vypracovala vícestupňový plán na regulaci populace kormoránů, který bude koordinován na evropské úrovni a v dlouhodobém výhledu kormorány integruje do kulturní krajiny, aniž ohrozí cíle směrnice o ochraně ptactva a program Natura 2000, pokud jde o druhy ryb a vodní ekosystémy;
8. důrazně vyzývá Komisi, aby v zájmu větší právní jistoty a jednotného výkladu neprodleně upřesnila definici pojmu „závažná škoda“, který byl zaveden v čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážce směrnice o ochraně ptactva;
9. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda lze zařazením obou poddruhů kormoránů, tj. *phalacrocorax carbo carbo* a *ph. carbo sinensis*, na seznam lovných druhů (příloha II směrnice o ochraně ptactva) zjednodušit správní postup, podobně jako v případě čeledi krkavcovitých;
10. důrazně vyzývá Komisi a členské státy, aby pomocí lepší koordinace, spolupráce a komunikace na vědecké a správní úrovni podpořily udržitelnou regulaci populace kormoránů a aby vytvořily vhodné předpoklady pro zřízení celoevropského plánu na regulaci kormoránů;
11. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila všechny stávající právní prostředky s cílem snížit negativní dopady populací kormoránů na rybolov a akvakulturu a aby při dalším propracování iniciativy na podporu evropské akvakultury zohlednila pozitivní přínosy celoevropského plánu na regulaci populací kormoránů a v této souvislosti případně předložila návrhy na řešení problémů způsobených kormorány;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby v rámci příprav budoucího pravidelného pozorování kormoránů poskytovaly prostředky, které jsou v rozpočtu EU vyčleněny na shromažďování údajů v odvětví rybolovu – zejména v rozpočtové položce 11 07 02: Podpora na řízení rybolovných zdrojů (zlepšení vědeckého poradenství) – i na shromažďování informací a analýzy a prognózy týkající se stavu kormoránů na území Evropské unie;
13. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a Parlamentům členských států.